

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **J. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu pro místní rozvoj** se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Ca 42/2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2006 č. j. 8 Ca 42/2006 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 5. 2006 č. j. 8 Ca 42/2006 - 18 v řízení o žalobě proti nečinnosti žalovaného zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků. Městský soud v Praze zjistil, že žalobce pobírá starobní důchod ve výši 9425 Kč měsíčně, je majitelem osobního automobilu rok výroby 1989 a poloviny řadového rodinného domku, dluží na soudních poplatcích 6120 Kč a na nákladech řízení 34 775,60 Kč. Žalobce nemá žádnou vyživovací povinnost.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že u žalobce nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Žalobce žije ve smyslu zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu, nad úroveň životního minima, když podle ust. § 3 odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. a) tohoto zákona za částku potřebnou k zajištění výživy a ostatních základních životních potřeb občana se považuje 2360 Kč u ostatních občanů a za částku potřebnou k zajištění nezbytných nákladů na domácnost se považuje 1940 Kč, jde-li o jednotlivce, tedy

celkem 4300 Kč. Podle závěru Městského soudu v Praze nejsou splněny podmínky ust. § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

V podání, které lze z hlediska jeho obsahu považovat za kasační stížnost proti shora uvedenému usnesení a které bylo podáno včas, žalobce poukázal na to, že jiný senát Městského soudu v Praze v obdobné věci mu přiznal osvobození od soudních poplatků. Žalobce je toho názoru, že v projednávané věci nemá být požadováno zaplacení soudního poplatku, protože podle zákona č. 549/1991 Sb. jsou „tyto poplatné úkony osvobozeny od poplatku § 11 odst. 1g a též dle odst. 3 ve znění Osvobození podle odstavců 1 a 2 se vztahuje i na řízení o opravných prostředcích i na řízení o výkonu rozhodnutí.“

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto: Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je předmětem soudního poplatku, nejde tedy o řízení, které by bylo věcně osvobozeno od soudních poplatků. Ust. § 11 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, se na projednávanou věc nevztahuje. Ve správním soudnictví jsou soudní poplatky vyměřovány podle položky 14a Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb. a projednávaná věc je zpoplatněna soudním poplatkem ve výši 1000 Kč.

Podle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Z tohoto hlediska Městský soud v Praze posuzoval majetkové poměry žalobce a dospěl k závěru, že majetkové poměry žalobce neodůvodňují jeho osvobození od soudního poplatku a tento závěr zdůvodnil.

Samotná skutečnost, že v jiné věci jiný senát žalobci přiznal osvobození od soudního poplatku, nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí v projednávané věci, neboť záleží zejména na výši poplatku a na době jeho vyměření resp. okolnostech existujících v době tohoto vyměření. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

